

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

landsdækkende radiospredning. Jeg mener ikke, at dette lovforslag lukker, men åbner op og forhindrer, at vi kommer ind i et kaos i den udvikling, der er i gang, hvis alle kan gøre, hvad de vil. Derfor — og det er begyndelsen — siger vi, at skal man ind på lokalt radio/tv, må det være gennem amter og kommuner, at man giver koncession. Jeg ved udmærket godt, at der er mange problemer, tekniske, økonomiske og andre problemer, og jeg har heller ikke noget øjeblik troet, at det var noget, der skete fra den ene dag til den anden eller fra det ene år til det andet, men det, som jeg synes vi alle må være interesserede i, er at tage hånd i hanke med udviklingen, sådan at den ikke pludselig løber fra os og vi bagefter skal til at reparere på en udvikling, som er løbet fra os. Hvis vi tager hånd i hanke med udviklingen, vil vi også have mulighed for at arbejde med tingene og smidiggøre dem, efterhånden som vi får resultaterne af de undersøgelser, der skal foretages.

Jeg mener, at det også er meget væsentligt — det har jeg tidligere bebudet, og jeg vil da gerne gentage det — at vi nedsætter ét udvalg — jeg mener nemlig, der kan være tale om flere — men at der nedsættes ét udvalg til at fremkomme med indstilling om, hvilke vilkår der bør stilles for sådanne udsendelser fra lokale tv'er. Udvalget skal sammensættes af repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, ministeriet for offentlige arbejder, Danmarks radio, Fællesrepræsentationen for danske Dagblade, Journalistforbundet, ministeriet for kulturelle anliggender og muligvis yderligere en specialist med særlig indsigt i spørgsmål vedrørende massekommunikation. Det kan blive hensigtsmæssigt for dette udvalg, at der bliver mulighed for at give tilladelse til lokal radiovirksomhed på et tidligere tidspunkt end lovens almindelige ikrafttrædelsesdato næste år, sådan at man kan komme i gang med forsøgsperioderne for forsøgene på forskellige områder her i landet. Man kan så prøve det ene sted i en bestemt periode, det andet sted i en anden periode, sådan at man på baggrund af dette kan danne sig et skøn over, hvordan de endelige regler skal være. Jeg tror, at det er noget væsentligt, og jeg håber da, at der

kan blive enighed om, at man kan gå videre ad denne vej.

Hr. Robert Pedersen spurgte også om FN-debatten om satellitterne, om vi ville være i stand til en hurtig ratifikation af en sådan konvention, der skulle komme fra FN. Ja, hvis den kommer fra FN og er vedtaget dér, vil jeg næsten tro det, men jeg kender jo en række af de krav, som f. eks. Sovjetunionen har rejst, også i forbindelse med UNESCOs konference i Helsingfors sidste sommer, og der kan under de krav, som hr. Robert Pedersen nævnte herfra, puttes en forfærdelig masse ting ind, som forhindrer alt muligt, og som det ikke kan være rimeligt at følge. Vi må vente, til vi ser teksten i en sådan konvention, men jeg ville tro, at hvis USA og Sovjetunionen til syvende og sidst kan blive enige, skulle det vel også nok lykkes for os andre at kunne tilslutte os en sådan konvention.

Til spørgsmålet om Nordvision i forhold til tv-Nord vil jeg gerne sige, at jeg er for så vidt en varm tilhænger af, at man fik en særlig nordisk sender, men jeg tror også, det er realistisk at se i øjnene i dag, at vi ikke kan få det i en lang periode. Der er flere forhold, der spiller ind. Dels at vel alle landene, da Sverige nu har fået det, gerne vil have sine to kanaler, dels at både Sverige og Norge er i den situation, at de ikke fuldt ud har landsdækkende tv. De har det op til omkring 90 pct., men de sidste 10 pct. er næsten lige så dyre at få etableret, som de 90 pct. har været, og der vil være en enorm stærk modstand mod at gå videre på nordisk plan, før såvel Sverige som Norge er dækket på national basis. Det er en af de indvendinger, jeg har hørt, som gør, at man ikke kan komme videre. Det, man så kan gøre, er at prøve at etablere muligheder for at sende via relæstationer, eller hvad det nu kan blive til, så seere i de forskellige nordiske lande kan tage hinandens programmer. Jeg tror, det vil være et vældigt fremskridt, og vi har fra regeringernes side nedsat et udvalg med repræsentanter for regeringerne og med repræsentanter for radioinstitutionerne i de nordiske lande, der kan forhandle dette videre; og som de, der har deltaget i Nordisk Råd, vil vide, skal det komme med i hvert fald en foreløbig betænkning til november måned, sådan at vi også har tid til at se på